

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 10. Miseria eorum, qui ægrè ferunt, sibi aliquid deesse, & Plutum, vt
Deum adorant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](#)

mur, non est infamia nostra, sed gloria. Animus enim ut luxus soluitur, ita frugalitate firmatur. Et tamen quis potest pauper esse, qui non egerit, qui non inhiat alieno, qui Deo dimes est? Magis pauper ille est, qui cum multa habeat, plura desiderat. Dicam tandem quemadmodum sentio: nemo tam pauper potest esse, quam natus est. Aues sine patrimonio vinunt, & in diem passua pascuntur: & haec nobis tamen nata sunt: quae omnia si non concupiscimus, possidemus. Igitur, ut qui viam terit, eò felicior, quò leuior incedit: ita beatior in hoc itinere vinendi, qui paupertate se subleuat, non sub diuitiarum onere suspirat. Et tamen facultates, si utiles putaremus, a Deo posceremus utique indulgere posset aliquantum, cuius est totum. Sed nos contemnere malum opes, quam continere: innocentiam magis cupimus, magis patientiam flagitamus: malum nos bonos esse, quam prodigos.

§. X.

Miseria eorum, qui a grè ferunt, sibi aliquid debere, & Plutum, ut Deum, adorant.

Ex triplici hac hominum classe, tria licet colligere. Ex prima, quia sunt qui egerint, sed inuiti, eam ipsam ob causam eos merito egere, ut doleant, quia volunt inde dolere, vnde alij commodum accipiunt, alij

C 3

etiam

etiam sentiunt animi voluptatem. Pauperitate enim alij ex virtute contenti sunt, alij etiam delectantur, auari autem cruciantur. Qui quantumcumque habeant, tamen pauperes sunt, immò miseri, quām diu non habent, quod concupiscunt. Vis exemplum? *Vinea erat Naboth Iezrahelite, qui erat in Iezrahel, iuxta palatum Achab regis Samaria. Locatus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Damici vineam tuam, ut faciam mihi hortum oleorum, quia vicina est, & prope domum meam, daboq̄ tibi pro ea, vineam meliorem: aut si commodius tibi putas, argenti pretium, quanto digna est. Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus, ne dem hereditatem patrum meorum tibi. Venit ergo Achab in dominum suam indignans, & frendens super verbo, quad locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens: Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proiiciens se in lectulum suum, auertit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. Vide mihi diuitem pauperem; vide regem egentem; vide viribus integris in lecto iacentem, vide indignantem & frendentem, nec comedentem! quid miserius hoc homine? Quid eum cruciat? paupertas? immò propria cupiditas. Habuisset satis, si quidquam*

3. Reg.
31. J.

quam auaro potuisset esse satis. Fuit rex Samariæ, & eguit, quia non fuit dominus vineæ. Quid ergo Mundi Rector facere debuisset? an oportuisset innocentii Naboth nihil dare, regi omnia? Achab accepit regnum, & contentus non fuit, quia non accepit etiam olerum hortum. Naboth caruit regno, contentus horto, quis dignus fuit hortum habere? nonné ille, qui paruo contentus fuit? Apud Laërtium Socrates quosdam hospites tenui cœna exceptit, quærenti cur ita fecisset; respondit: *Si boni sunt, equanimiter ferent, si mali, non est curandum;* neque enim vel hoc ipso digni sunt, quo eos excepti. Ita Deus, quibus moderatas in hoc mundo tribuit opes, si boni sunt, tribuit sufficietes, aiunt enim, *habentes alimenta, & quibus tegamur, his contenti sumus;* sin autem mali sunt, non est curandum; quia nec digni sunt, qui communem aërem hauriant, aut quos terra portet. Apparet igitur, quos non tam paupertas, quam suamet voluntas miseros faciat; ardent enim insatiable cupiditate, & illud sitiunt, quod alij contemnunt. Hinc paupertatem putant esse calamitatem, & Aurum adorant ut Deum, Plutumque maximum Numen arbitrantur.

40 Cap. II. *Quid, & quotuplex*
trantur. Hinc illorum cantilena est:

Petron.
Arbit. in
Satyr.

*Quisquis habet nummos, secura nauiget
aura,*

Fortunamq; suo temperet imperio.

Vxorem ducat Danaen, ipsumq; licebit

Acrisum inbeat credere, quod Danaen.

*Carmina componat, declamat, concrepet,
omnes*

Et peragat caussas, sitq; Catone prior.

Iurisconsultus, paret, non paret, habeto,

Atque esto, quidquid Seruius & Labeo.

*Multa loquor: quiduis nummis praesentibus
opta,*

Et veniet: clausum possidet arca Iouem.

§. XI.

*Paupertatem & diuitias in utramq; partem,
hoc est, bene & male posse adhiberi.*

Ex altera hominum classe colligo, pauperatatem, seu orbitatem rerum esse calamum, aut penicillo, aut cuiuis instrumento similem. Qualis is est, qui eo vtitur, tale opus producit. Da calamum puer, & tales characteres formabit, quales gallina scalpit in arenis. Si scriba peritus calamū ducat, litteras dabit Iouis tabellā dignas. Penicillum porrige ei qui chiragrā laborat, ex Gratijs Furiā faciet; Apelles autem aliquis, & qui manum